

Wspomnienie o mgr. inż. Kazimierzu Iwanowskim

Воспоминание о маг. инж. Казимеже Ивановском

Ing. Kazimierz Iwanowski, M. Sc. — Obituary Note

24 listopada ub. r. zmarł nagle mgr inż. Kazimierz Iwanowski, Dyrektor Departamentu Lasów Nadzorowanych i Łowiectwa MLiPD, ceniony i szanowany działacz ZSL, ZBoWiD i PTL, zasłużony bojownik Batalionów Chłopskich w okresie okupacji, organizator naszego leśnictwa.

K. Iwanowski urodził się 16 września 1915 roku w Sarnach, pow. Ryki. Szkołę podstawową ukończył w Rykach, a Liceum Krzemienieckie na Wołyniu. Po ukończeniu szkoły początkowo pracował w Nadleśnictwie Hurby, a następnie w Zakładach Przemysłu Drzewnego w Smydze na Wołyniu. W czasie okupacji był leśniczym i kierownikiem tartaku w majątku prywatnym w Żyrzynie, powiat Puławy.

Po ustanowieniu władzy ludowej na wyzwolonym terenie Polski, w 1944 r. zostaje powołany na stanowisko Naczelnego Dyrektora Lasów Państwowych przy KRN, pełniąc jednocześnie funkcję Szefa Działu Organizacji i Inspekcji. Na tym stanowisku organizuje Służbę Leśną na ziemiach wyzwolonych i przygotowuje akcję organizacji administracji leśnej na ziemiach jeszcze okupowanych. Z chwilą utworzenia Rządu Jedności Narodowej, a w nim Ministerstwa Leśnictwa, zostaje powołany na Podsekretarza Stanu. Na tym stanowisku wielce się zasłużył przy organizowaniu leśnictwa i przemysłu drzewnego w Polsce. Jego inicjatywą było organizowanie operacyjnych grup wojskowo-leśnych, które — posuwając się tuż za linią frontu — kładły — podwaliny pod naszą późniejszą administrację leśnictwa i przemysłu drzewnego.

Mimo trudu lat powojennych K. Iwanowski kontynuuje drogą samokształcenia — rozpoczęte jeszcze przed wojną i prowadzone z dużym wysiłkiem w okresie okupacji — studia leśne. Wysiłek ten zostaje uwieńczony sukcesem i 28 czerwca 1945 r. decyzją Rady Wydziału Leśnego SGGW uzyskuje dyplom magistra inżyniera leśnictwa.

Na stanowisku Podsekretarza Stanu mgr inż. K. Iwanowski pracuje od stycznia 1949 r. Następnie został przeniesiony na stanowisko Dyrektora Warszawskiej Dyrekcji LP w Siedlcach, a później Dyrektora Rejonu LP w Siedlcach. W 1950 roku zostaje Dyrektorem Naczelnym Państwowej Centrali „Las” w Warszawie, której jest inicjatorem i organizatorem; na tym stanowisku wykazał się dużą energią i inicjatywą.

W 1951 r. mgr inż. K. Iwanowski jest zmuszony do opuszczenia swojego umiłowanego zawodu leśnika i zostaje w latach 1951—1953 Zastępcą Dyrektora Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Warszawie (budującego wówczas MDM), a w roku 1956 Zastępcą Prezesa Spółdzielni Pracy w Opolu.

Na fali przemian w Polsce Ludowej w 1956 r. mgr K. Iwanowski powraca do resortu leśnictwa. Zostaje początkowo Dyrektorem Zarządu Gospodarki Opakowaniami (w latach 1956—1957), a następnie Dyrektorem Departamentu Lasów Nadzorowanych i Łowiectwa; na tym stanowisku pozostawał aż do śmierci.

Przez całe swoje życie mgr K. Iwanowski brał czynny udział w życiu politycznym kraju, które w okresie okupacji przerodziło się w walkę zbrojną. Przed 1939 r. działał aktywnie w Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici”. W czasie wojny był Szefem Ochrony Lasów w Komendzie Okręgu IV Lublin, członkiem Komendy Obwodu 1 Puławy i dowódcą oddziału ochrony lasów BCh (prekursor powojennej Straży Leśnej powołanej z inicjatywy Zmarłego). Za zasługi w okresie wojny zostaje mianowany majorem, a następnie podpułkownikiem.

Po wojnie pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji w ruchu ludowym. W momencie śmierci był członkiem prezydium Głównej Komisji Rewizyjnej, członkiem Plenum Komitetu Warszawskiego, członkiem prezydium Komitetu Dzielnicowego ZSL.

Za swój wysiłek poniesiony dla kraju i lasów polskich mgr K. Iwanowski uzyskał sporo medali i odznaczeń: Medal Zwycięstwa i Wolności (1946 r.), Order Odrodzenia Polski III kl. (1946 r.), Krzyż Partyzancki (1948 r.), Złotą Odznakę Odbudowy Warszawy (1952 r.), Złoty Krzyż Zasługi (1959 r.), Order Krzyża Grunwaldu III kl. (1959 r.), Złotą Odznakę Honorową PTL (1959 r.).

Mgr inż. K. Iwanowski przez całe życie był pracownikiem niezwykle

skrupulatnym, poświęcającym wszystkie swoje siły dla dobra narodu polskiego i lasów polskich. Leśnictwo nasze poniosło niepowetowaną stratę.

W ostatniej Jego drodze żegnało Go na Cmentarzu Komunalnym na Powązkach obok rodziny liczne grono kolegów leśników i ludowców starszego i młodego pokolenia oraz towarzyszy walki z okresu okupacji.

E. K.

„Sylwan” przyjemnym upominkiem za granicę, m. in. dla mieszkających tam rodaków. Pomyśl o tym. Warunki prenumeraty dla mieszkających za granicą na ostatniej stronie okładki.